

§ 14.

For Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lov bliver at erlægge Mulct af 1 Rd. til 200 Rd., og saafremt det brugte Redskab eller nogen Deel deraf er forbudt, bliver dette forsaavidt fornødent at tilintetgjøre. Er Forseelsen begaaet ved Undladelse af Redskabernes Foreviisning, bliver det Fornødne at berigtige.

De høiere Muctbeløb blive især at anvende, hvor Forbudet mod Afbenyttelse af Fiskehyngel er overtraadt, eller hvor der er udøvet Fiskeri paa forbudte Læder eller Steder.

§ 15.

Mulcterne tilfalde vedkommende Jurisdictionens Politikasse. Hvor dertil findes Anledning kan Amtmanden, efter Politimesterens Indstilling, af Politikassen tilstaae passende Belønninger til de Sognefogder og Betjente, der have udviist Nidkjærhed i Opfyldelsen af deres Pligter, navnlig med Hensyn til Opdagelsen af Overtrædelser af nærværende Lov, eller til Andre, som derved maatte have ydet Bistand.

§ 16.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Mai 1861. Forsaavidt der imidlertid ved den i § 1 ommeldte kongelige Anordning angaaende de Redskaber, der herefter skulle være tilladte m. v., maatte blive foreskrevet nogen Forandring i de hidtil brugte Redskabers Indretning, tilstaaes der alle Vedkommende en hyderligere Frist af 6 Maanedes til at foretage saadan Forandring.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ved Pl. 10de April 1829 blev det forbudt at fiske med Garn i Indløbet til Ringkjøbing Fjord „Nymindegab“ udenfor en Linie mellem et Hus paa Holmslands Klit og Lønborg Kirke, navnlig for at Silbene ikke skulde forhindres i at gaae ind i Fjorden. Da det imidlertid paa Grund af det voxende Havfiskeri, som aarlig beskæftigede flere Hundrede Menne-

sker, ansaaes ønskeligt, at Fiskerne uhindret kunde forsyne sig med Maddding hertil ved at fiske i Nymindegab, blev det atter tilladt at fiske i hele dette Løb under visse nærmere Indskrænkninger: ved allerhøieste Resolution af 4de Mai 1844 blev Forbudet i Pl. 10de April 1829 indtil videre suspenderet, og ved et under 19de Februar 1847 approberet Regulativ bestemtes det, at alle, som deeltage i Havfiskeriet, fra Kysten ved Nymindegab ere berettigede til Baadbrugning i bemeldte Løb. Fiskeriet i selve Ringkjøbing Fjord og i Stadil Fjord har derimod hidtil staaet aabent for Alle.

Det har imidlertid viist sig, at Silbene under de nu bestaaende Forhold ikke sjelden forhindres fra at gaae ind i Fjorden, og at Fiskeriet paa denne herved lider særdeles megen Skade, ikke alene derved, at Fiskene strax i Aabningen af Nymindegab mødes af Fiskernes Baad, men tillige derved, at der høiere oppe i Løbet og ligeledes i dets Fortsættelse „Skiernaadhybet“ vesten og norden om de saakaldte „Tipper“ drives Silbefiskeri med faste Garn i et saadant Omfang, at Veien næsten ganske spærres for Fiskene. Noget lignende finder Sted i de 2 Løb „Bonaa“ og „Sandene“, som forbinde Ringkjøbing Fjord med Stadil Fjord.

Ministeriet har derfor troet, at der var Anledning til at indskrænke Udøvelsen af Fiskeriet i de ovennævnte Løb, og da Fiskeriet i selve Ringkjøbing Fjord og i Stadil Fjord har en stor Betydning for mange Mennekers Eksistens, har man anseet det rettest i Forbindelse hermed at ordne Udøvelsen af Fiskeriet i bemeldte Fjorde. Man har derfor, efter først at have indhentet Erklæringer fra Controlleuren ved Viumsfjordsfiskeriet, Localautoriteterne og Ringkjøbing Amtsraad og, efter dernæst at have forelagt Sagen for den om Viumsfjordsfiskeriet nedsatte Commission, ladet foranstaaende Lovudkast tilligemed højsfølgende Udcast til en Anordning, indeholdende nærmere Bestemmelser om de Fiskeredskaber, hvis Benyttelse paatænkes tilladt, udarbejdet.

Ministeriet har ladet sig lede til at forbeholde Regjeringen at træffe de almindelige Bestemmelser om, hvilke Fiskeredskaber der maa bruges, og at fastsætte de nærmere Betingelser